
[2025-64-RE](#)

Causa 2025-64-RE

(Gómez Pérez c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 412-2025. Recurs d'empara

Aute del 16 d'octubre del 2025

BOPA núm. 127, del 29 d'octubre del 2025

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 16 de juliol del 2025, per la representació processal del Sr. Diego Andrés Gómez Pérez, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 2 d'abril del 2025, dictada pel Tribunal de Corts, i, contra la sentència del 30 de juny del 2025, dictada per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a la defensa i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que declari la nul·litat de les resolucions recorregudes i que s'adoptin les mesures pertinents per tal de restaurar els drets fonamentals vulnerats;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 2 d'abril del 2025, el Tribunal de Corts va condemnar el Sr. Diego Andrés Gómez Pérez, com a autor responsable d'un delictes menor de consum en local públic de droga tòxica MDMA, d'un delictes major de cessió de droga tòxica MDMA en centre d'esbarjo, i, d'un delictes major d'agressió sexual constitutiva de violació qualificada per estar la víctima privada de sentit, absolent-lo de la circumstància qualificadora que la privació de sentit hagi estat causada o induïda per l'agressor per la que venia acusat per l'acusació particular, sense que concorrien circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal, a les penes de 14 anys i 2 mesos de presó, i de 2.500,00 € de multa, així com al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil, se'l va condemnar a indemnitzar a la víctima en la quantia de 10.000,00 € en concepte de dany psíquic; així com al rescabament de les despeses generades pel seguiment psicològic i pel tractament subministrat, i aquelles altres despeses derivades del desplaçament el dia de la vista oral, despeses que havien de ser quantificades en fase d'execució de sentència.

1.2. La representació processal del condemnat va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 30 de juny del 2025, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència que decidia estimar parcialment aquest recurs i modificar parcialment la decisió de la primera instància en el sentit de fixar la pena única pels tres delictes objecte de la condemna en 10 anys i 6 mesos de presó i la multa en 2.500,00 €.

1.3. El 16 de juliol del 2025, la representació processal del Sr. Diego Andrés Gómez Pérez va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 2 d'abril del 2025, dictada pel Tribunal de Corts, i, contra la sentència del 30 de juny del 2025, dictada per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a la defensa i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació del recurrent

- El recurrent exposa que no va poder obtenir la gravació íntegra del local d'esbarjo entre les 00.00 h i les 04.00 h del dia dels fets. Considera que aquesta circumstància vulnera el seu dret a la defensa, en la mesura en què hagués pogut demostrar que la víctima va consentir a consumir la droga que ell li oferia i, per consegüent, d'aquí se n'hagués derivat la manca de credibilitat de les seves declaracions.

- També exposa que la desestimació per part del Tribunal de Corts de dos dels testimonis que va sol·licitar vulnera igualment el seu dret a la defensa.

- Afegeix que la batlle instructora no va demanar que se li practiqués una pericial psicològica, i la desestimació de la seva petició d'aquesta pràctica, així com la d'una teràpia d'hipnosi forense per part del Tribunal de Corts vulneren igualment el seu dret a la defensa.

- Seguidament, tot i que la seva primera declaració va ser enregistrada, es queixa que l'acta manuscrita de la secretària judicial és il·legible, i es fa difícil de dir si es van cometre errors, considerant que aquesta acta s'hauria d'haver transcrit posteriorment a l'ordinador, motiu pel qual al·lega la vulneració del seu dret a la defensa.

- Així mateix, indica que la batlle instructora no va acceptar la seva demanda d'incloure a les actuacions l'informe de la primera especialista mèdica que va tractar la víctima, adduint que els altres informes mèdics ja estaven incorporats a les actuacions i que, per tant, aquesta prova era innecessària. Al·lega que no haver pogut disposar d'aquest informe fins al moment de la vista oral li

ha ocasionat una vulneració del seu dret a la defensa.

- Manifesta que la desestimació de la batlle instructora d'acceptar la pràctica d'una nova traducció de l'anglès al català de la declaració de la víctima vulnera el seu dret a la defensa, ja que s'ha constatat que la traducció que es va fer per l'intendent inicial comportava errors en general i sobre elements essencials de la declaració.

- El recurrent impugna la pericial psiquiàtrica efectuada a la víctima i conclou que s'ha vulnerat el seu dret a la defensa.

- També posa en relleu que a la vista oral les declaracions dels gerents del local nocturn es van dur a terme sense un traductor jurat, quan no entenien ni les preguntes bàsiques, fet que du a dubtar de la veracitat del seu contingut i que vulnera, doncs, el seu dret a la defensa.

- Finalment, considera que la decisió del Servei de Policia de no desplaçar-se al domicili de la víctima, ja que va deduir que s'hauria netejat l'escenari, no va permetre que es recollissin elements que haguessin pogut acreditar la veracitat de les seves declaracions, motiu pel qual al·lega que s'ha vulnerat el seu dret a la defensa.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que declari la nul·litat de les resolucions recorregudes i que s'adoptin les mesures pertinents per tal de restaurar els drets fonamentals vulnerats.

2.2. Argumentació de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Penal reprèn els fets provats establerts pel Tribunal de Corts.

- De manera prèvia, la Sala Penal exposa que en aquest tipus de casos en què el testimoni de la víctima pot constituir l'única prova, és necessari verificar de manera aprofundida la seva credibilitat i la seva fiabilitat per tal de no vulnerar el dret a la presumpció d'innocència reconegut a la Constitució.

- Precisa que s'han de considerar una sèrie d'elements o de requisits que constitueixen, no tant pressupòsits de validesa, sinó criteris o paràmetres de valoració als quals ha d'atendre el tribunal a l'hora de valorar la prova, com són: a) l'absència d'incredibilitat subjectiva derivada de les relacions prèvies entre l'acusat i la víctima, que permeten presumir que la segona actua i obra per mòbils de ressentiment, venjança o enemistat, determinant la incertesa del seu relat; b) la corroboració del testimoni de la víctima per dades objectives concomitants i clarament relacionades que contribueixen a la versemblança d'aquest testimoni; i, c) la solidesa de les manifestacions que incriminen a l'acusat, que han de ser persistents, plurals, sense canvis substancials d'unes a altres i sense ambigüitats i contradiccions.

- A la llum d'aquests principis, la Sala Penal examina de manera detallada cada un dels arguments presentats pel recurrent en el seu recurs d'apel·lació i, en particular, aquells elements que aquest posa en relleu com a contradiccions, aproximacions o mentides en la declaració de la víctima.

- Seguidament, examina igualment de manera precisa les proves que el recurrent considera com a erròniament valorades pel Tribunal de Corts.

- I, d'aquestes anàlisis conclou que el testimoni de la víctima constitueix una prova suficient de l'agressió sexual per incriminar al recurrent.

- La Sala Penal examina després la determinació de la pena i considera que convé tenir en compte l'edat del recurrent, l'absència d'antecedents penals, el fet que es trobava residint legalment a Andorra on treballava com a cambrer i on estava socialment integrat, així com l'escassa quantitat de droga proporcionada amb el sistema d'impregnar el seu dit i ficar-lo a la boca de l'altra persona i, valorant la concreta gravetat dels fets, decideix com a adequada una pena única de 10 anys i 6 mesos de presó i una multa de 2.500,00 €.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El Tribunal Constitucional no és ni una tercera instància, ni un tribunal de cassació, ni un tribunal suprem.

3.2. La valoració de les proves i la interpretació de les normes aplicables corresponen a les jurisdiccions ordinàries, llevat que això condueixi a una resolució il·lògica, arbitrària, no raonable o que infringeixi els drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

3.3. En aquesta causa, el recurrent considera que la credibilitat del testimoniatge de la víctima no ha estat degudament valorat per part dels tribunals ordinaris.

3.4. Ara bé, el recurrent va presentar el conjunt dels seus arguments pel que feia directament a aquest testimoniatge davant la Sala Penal, la qual els va analitzar de manera acurada i en funció de la necessitat de verificar els criteris que ella mateixa recorda en la seva decisió per determinar la seva veracitat i la seva credibilitat suficients amb la finalitat d'establir una culpabilitat. Es pot entendre que la conclusió a la qual arriba la Sala no sigui compartida pel recurrent, però no és possible considerar-la com a il·lògica, irracional, absurda o arbitrària.

3.5. De la lectura de la decisió impugnada, se'n desprèn clarament que tots els arguments del recurrent van ser entesos, van ser analitzats degudament i que des d'aquest punt de vista no s'ha vulnerat cap dels seus drets fonamentals.

3.6. Pel que fa als retrets relatius a la instrucció del cas, cal posar en relleu que el recurrent no els va presentar en apel·lació i, per tant, no pot pretendre que s'hagi vulnerat el seu dret a la defensa derivat del fet que uns arguments no presentats no van ser examinats per la Sala Penal.

3.7. Examinant-los un a un, es pot fer l'anàlisi següent:

- Pel que fa a les gravacions de l'interior del local d'oci durant la nit dels fets, tots els vídeos disponibles es trobaven en les actuacions i, en qualsevol cas, els fets que hi van tenir lloc es refereixen als delictes de consum i de cessió de droga, delictes que el recurrent va reconèixer en primera instància.
- Pel que fa a la no acceptació de dos testimonis per part del Tribunal de Corts, aquestes persones no estaven presents en el moment dels fets, són amigues del recurrent, i, per tant, no és contrari a la lògica considerar que el seu testimoniatge no era necessari. Sobretot, si es considera que la situació personal del recurrent ja va ser tinguda en compte per la Sala Penal en el moment de la determinació de la pena.

-
- Pel que fa a la manca de la pràctica d'una pericial psicològica del recurrent, cal observar que les disposicions del Codi de procediment penal permeten al batlle instructor demanar aquesta pericial, però no és una obligació i cal constatar que si va ser desestimada pel Tribunal de Corts, és perquè la demanda va ser introduïda fora del termini processal oportú.
 - Pel que fa a l'acta manuscrita de la seva primera declaració, aquest fet, tot i complicar-ne possiblement la lectura, dona una autenticitat superior a una transcripció posterior a l'ordinador.
 - Pel que fa als arguments sobre els informes mèdics i els problemes de traducció, aquests elements, susceptibles de crear un dubte a favor del recurrent, sí que van ser valorats, com s'ha indicat anteriorment, per la Sala Penal.

3.8. Per consegüent, els arguments del recurrent no estableixen una vulneració potencial dels seus drets establerts per la Constitució, i aquest recurs d'empara està mancat de contingut constitucional i no pot ser admès a tràmit.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2025-64-RE interposat per la representació processal del Sr. Diego Andrés Gómez Pérez contra la sentència del 2 d'abril del 2025, dictada pel Tribunal de

Corts, i, contra la sentència del 30 de juny del 2025, dictada per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al Tribunal de Corts, a la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 16 d'octubre del 2025.

Joan Manel Abril Campoy

President

Pere Pastor Vilanova

Vicepresident

Josep-D. Guàrdia Canela

Magistrat

Jean-Yves Caullet

Magistrat
